

نتیجه گرایی مانع ورود جوان ها به تیم بزرگسالان شده

یادداشت

بهروز عطایی ■ سرمربی تیم والیبال جوانان

امروز سالگرد اولین و تنها قهرمانی جوانان والیبال در دنیااست. این نتیجه وقهرمانی تاریخی درجهان حاصل یک تفکر جمعی و کار گروهی بود که از بالاترین سطح مدیریت ورزش یعنی وزارت ورزش و معاونت وزارت تا پایین ترین سطح که تدارکات تیم است، در آن نقش داشتند. ضمن اینکه والیبال ما در این چند سال اخیر پشتوانه سازی خیلی خوبی داشته ویک گروه خیلی خوب هم کنار یکدیگر قرار گرفتند که عملکرد قابل قبولی داشتند. ما از همان ابتدا برای خودمان هدف بزرگی تعریف کردیم که اگر مصاحبه های پیش از مسابقات بازیکنان و کادرفنی را مشاهده کنید، متوجه دید و هدف بزرگ مادر آن زمان می شوید.

ما از همان ابتدا مطمئن بودیم که به هدف بزرگی دست پیدا می کنیم و در مسیر آن هم بیشترین تلاش را انجام دادیم. جوانان والیبال ایران پیش از مسابقات بحرین تنها یک عنوان سومی و ۳ عنوان پنجمی در جهان داشت اما ما از همان ابتدا هدف اصلی خودمان را قرار گرفتن در جمع تیم های برتر ترسیم کرده بودیم. برای رسیدن به هدف خود سخت تلاش کردیم و در آن زمان هم با یک استراتژی مهم وارد مسابقات شدیم. در تمرینات پیش از بازی هم با زیرکی و به خاطر ارتباطاتی که با سرمربی تیم بحرین داشتیم، سعی کردیم به بهانه بازی دوستانه در سالن اصلی رقابت ها بیشتر بازی کنیم. تیم ایران قبل از شروع رقابت ها چهار بار در سالن اصلی تمرین و بازی کرده بود که این موضوع شرایط خوبی را ایجاد کرد. من فکر می کنم بازیکنان ما مزد زحماتشان را گرفتند.

در آن زمان فدراسیون والیبال از نظر مدیریتی شرایط مناسبی نداشت. با این حال ما می دانستیم که در چه شرایطی قرار داریم که به همین منظور سعی کردیم تعامل مناسبی را با همه عوامل ایجاد کنیم. البته رابطه خوب بین کادرفنی تیم بزرگسالان و جوانان هم در این موضوع بی تأثیر نبود، چرا که دوبازیکن تأثیرگذار ما باتیم ملی بزرگسالان بودند.

در مجموع تعاملات خوبی صورت گرفت و ما می خواستیم از حداکثر نیروهای خود استفاده کنیم که خوشبختانه این اتفاق رخ داد. در فضایی که احساس می شد یک از هم گسیختگی میان کادرفنی تیم بزرگسالان و تیم جوانان وجود دارد، به خوبی انسجام ایجاد کردیم تا از همه پتانسیل خود در راستای رسیدن به هدف بزرگ استفاده کنیم.

بعد از آن قهرمانی به نظرم به خوبی از بازیکنان تیم جوانان در بزرگسالان استفاده نشد. ورزش ایران خیلی نتیجه گرا است و حتی اگر بحث شهادت هم در میان نباشد، باز هم مانعی به نام نتیجه گرایی وجود دارد. این موضوع اجازه نمی دهد حتی اگر یک مربی شجاعت استفاده از جوانان را داشته باشد، این کار را انجام دهد. به نظرم بحث میدان دادن به جوانان در برهه فعلی به درستی صورت نگرفت، ما در چندین تورنمنت معتبر شرکت کردیم که اصلاً لازم نبود بازیکنان بزرگ خودمان از جمله معروف، غفور، موسوی و ... راتحت فشار قرار دهیم. از نظر من می توانستیم مثل ایتالیا و آمریکا به جوانان خود بیشتر میدان دهیم تا خودشان را پیدا کنند. من حتی پیشنهاد دادم که بازیکنان جوانان و امید در قالب یک تیم به رقابت های جام جهانی اعزام شوند که مورد موافقت قرار نگرفت. این بحث نتیجه گرایی مانع ورود بازیکنان جوان به رده بزرگسالان شده است.

همین حالا هم این بحث ها وجود دارد و برخی هم در داشتن باند اشتن ظرفیت موجود در رده جوانان سؤال می کنند. فکر می کنم پتانسیل داریم اما باید آرام آرام وارد تیم بزرگسالان شوند. به نظر من باید مسابقات را طبقه بندی کنیم و در رقابت هایی که خیلی اهمیت زیادی چون المپیک ندارند، جوانان شرکت کنند تا تعداد بازیکنان جوان ما در تیم بزرگسالان بالاتر برود. جوانان ما دعوت شده اند اما تعداد بازی های آنها در رده ملی (بزرگسالان) ۱۰ تا ۱۲ بازی هم نیست. انتخاب می شوند ولی استفاده نه. پشتوانه تیم ایران قابل قبول است و بازیکنان بزرگ ما هم نیاز به استراحت دارند چون تحت فشار شدید مسابقات متعدد بوده اند. از نظر من حتی در المپیک هم می شود تعدادی از بازیکنان جوانان دیده شوند و بعد از المپیک هم یک خانه تکانی منطقی انجام داد.

این خانه تکانی هم نیازمند داشتن بازیکن های مستعد و جوان در پشت سر باتجربه هاست. اتفاقی که خود آن وابسته به ماجرای استعدادیابی است. رده نوجوانان بستری است که مثل زمین بایر باید بذر باشی و شخم زده شود تا در رده جوانان جوانه بزنند. باید در این زمینه بیشتر تلاش کرد. همه این چرخه در والیبال ایران به درستی انجام گرفته است اما باید ادامه دار باشد. حتی اگر در هر دوره دو بازیکن را به رده بزرگسالان برسانیم، یعنی خوب کار کرده ایم. همه بازیکنان رده های نوجوانان و جوانان نمی توانند به تیم بزرگسالان برسند اما باید سعی کرد که این زمینه گسترده تر شود.

حال نقاط عطفی که نشان داد موفقیت هایی در این حد هم اگر پایه و اساس درستی نداشته باشد، هیچ تأثیری در والیبال ایران و کیفیتش ندارد و حتی آینده آن بازیکنان را هم دچار مشکل می کند. کمالاتی که برخی از آن بازیکنان که ستاره های آن تیم ها بودند، هیچ گاه به تیم بزرگسالان نرسیدند و حتی از سطح اول والیبال هم محو شدند.

رشد واقعی و همگام

پس از آن دوران و بهتر شدن وضعیت والیبال ملی در بزرگسالان، این باور در رده های پایه هم به وجود آمد که همه چیز نتیجه نیست و بحث آینده سازی و بازیکن سازی اهمیت بیشتری دارد. مسیری که آرام آرام بیموده شد، هر بار قدری از صغر سنی و مشکلات شناسنامه ای بازیکنان کاسته شد. نتایج دیگر خیلی رنگ و بوی مدال نداشت و نتایج چهارم و پنجم بهترین نتیجه ها بود. با این حال ادامه یافتن همین روند، به کارگیری مربیان خوب خارجی مانند ستنکوویچ و تلاش برای شرایط بهتر، تیم نوجوانان را در سال ۲۰۱۳ به عنوان چهارم رساند، در سال ۲۰۱۵ به عنوان سومی و سپس در سال ۲۰۱۷ بر سکوی قهرمانی نشاند. سال بعد از این رقابت های نوجوانان هم بود که تیم جوانان ایران با هدایت بهروز عطایی قهرمان جهان شد تا مشخص شود رده های پایه والیبال ایران شرایط خوبی دارد.

تزریق چهره های جدید

یکی از اصلی ترین هدف ها برای تیم های پایه در والیبال حرفه ای، ساخت نسل های آینده و تزریق بازیکنان جدید به تیم های بزرگسالان است. در والیبال ایران هم برخلاف نسل های گذشته که از برخی تیم ها حتی یک بازیکن به رده بزرگسالان نمی رسید، در ادوار اخیر بازیکنان خروجی قابل قبولی داشت. عملکرد مستمر و قابل قبول محمد وکیلی در این تیم باعث شد تا هم نتیجه گیری در این تیم به وقوع بپیوندد و هم چهره های پر تعدادی به تیم بزرگسالان تزریق شوند. عملکرد خوب وکیلی در تیم نوجوانان و در دوره اخیر بهروز عطایی در جوانان، زوج خوبی را در این دو تیم مهم قرار داده بود. زوجی که نشان دادند کار در این رده ها را خوب بلد هستند و در تمام سطوح به خوبی عمل می کنند. رسیدن به نوک قله و بهترین موفقیت ممکن در این دوره رده نشان از کامل بودن چرخه بازیکن سازی در این دوره بوده و هست. در ادامه هم همان بازیکنان به ترکیب اصلی تیم ملی بزرگسالان رسیدند و حالا برخی شان در اول جوانی لژیونر شده اند.

عطایی در جوانان می ماند؟

شرایط بهروز عطایی در تیم جوانان قدری بهتر از وکیلی است. او رابطه خوب و قابل قبولی با فدراسیون دارد و البته در آخرین حضور جهانی اش هم قهرمان شده. با این حال نمی شود از ادامه حضور او در تیم جوانان هم مطمئن بود چرا که هنوز هم این امکان وجود دارد تا زوج ایرانی اکبری - عطایی در تیم بزرگسالان و به جای کولاکوویچ هدایت تیم بزرگسالان را به دست بگیرند. اتفاقی که باعث می شود تا تیم جوانان هم مانند نوجوانان بدون سرمربی شود و بلاتکلیف.

شرایط نامشخص نیمکت تیم های نوجوانان و جوانان

ابهام در وضعیت آینده سازان

گزارش
محسن آجرلو ■ @mosenajorloo

سالگرد قهرمانی جوانان والیبال در جهان شاید بهانه ای باشد برای بررسی شرایط رده های سنی این رشته محبوب. تیم های نوجوانان و جوانان که تاریخ جالب و پیر فراز و فرودی را در دوده گذشته پشت سر گذاشته و حالا شاید در یکی از بزرگراه های مهم خود به سر می برد. جایی پس از دواختار بزرگ و اندکی افت که نیاز به یک بازیابی خوب دارد تا باز هم شاهد موفقیت های آن باشیم.

جام های فیک و بی ارزش

تیم های جوانان و نوجوانان والیبال ایران خیلی قبل تر از اینکه این رشته حتی در آسیا روی سکو برود، در رقابت های جهانی حضور داشتند و حتی به قهرمانی می رسیدند. طلای تیم نوجوانان و نقره جوانان در رقابت های قهرمانی جهان آن هم در شرایطی که تیم بزرگسالان حتی در آسیا هم قهرمان نشده بود، یکی از عجیب ترین اتفاقات ممکن بود. همان زمان هم خیلی های می دانستند که کاسه ای زیر نیم کاسه نقرات اعزامی و شرایط سنی شان است و چند سالی گذشت تا به وضوح مشخص شد آن تیم ها تحت چه شرایط سنی اعزام می شدند و بازیکنان از یکی دو سال گرفته تا پنج - شش سال صغر سن داشتند.

آن جام های بی ارزش هم البته یکی از نقاط عطف والیبال به حساب می آید. با این

بلاتکلیفی محض در نوجوانان

روزگار کرونایی و معلق ماندن رویدادها و برنامه های والیبالی به تیم های رده پایه والیبال هم لطمه زده. با این حال تیم نوجوانان شرایط به مراتب بدتری دارد و در یک بلاتکلیفی محض به سر می برد. محمد وکیلی پس از غائله ای که آخر هم مشخص نشد به چه دلیل به راه افتاده برکنار شد. مربی که یکی از بهترین های دنیا در پست خود بود و هست اما فدراسیون بدون اینکه فرد بهتری را در نظر داشته باشد، روابطش با او را شکر آب کرد و کاری کرد که کمترین امید ممکن به ادامه آن همکاری وجود داشته باشد.

حالا تیم نوجوانانی وجود ندارد و خب مربی هم در کار نیست.